Dilluns IV (A) de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 10,11-18): En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles (...). Ningú no me la pren, sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i tinc poder de recobrar-la (...)».

La "llibertat crucificada" del Crist

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui caiem de genolls davant l'esplendor de la "Llibertat infinita" crucificada. Jesús se'ns presenta com el "bon pastor". No es tracta, però, de paraules boniques: és la realitat! Ell, literalment, dóna la vida per als seus. I ho fa amb la plena llibertat de l'amor.

Jesucrist predigué la seva passió i la sobirania —llibertat— amb què anava a lliurar-se: donà la vida i la recuperà (ressuscità) quan Ell volgué. Això solament pot fer-ho Algú que sigui Déu. La seva mort a la Creu és un acte d'amor: hi és allí perquè vol sacrificar-se pels seus germans. No és un accident, ni una execució. És Déu i actua amb infinita llibertat. Una llibertat, però, viscuda conforme al seu vertader sentit: no per a entretenir-se, sinó per a entregar-se.

—Jesús, Vós abans del Calvari ens regalàreu el vostre sofriment, ara amagat en l'Eucaristia. A Getsemaní podíeu haver vençut els vostres detractors, que varen caure per terra quan escoltaren de Vós "sóc jo"... Però us deixàreu prendre. Porteu-me amb Vós!